

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 171/18
Luxembourg, 13. november 2018

Sodba v zadevi C-310/17
Levola Hengelo BV/Smilde Foods BV

Okusa živila ni mogoče zavarovati z avtorsko pravico

Okusa živila namreč ni mogoče opredeliti kot „delo“

„Heksenkaas“ je sirni namaz s smetano in zelišči, ki ga je leta 2007 ustvaril nizozemski trgovec z zelenjavo in s svežimi izdelki. Pravice intelektualne lastnine na tem izdelku ima trenutno Levola, družba nizozemskega prava, na katero je ta trgovec prenesel te pravice.

Smilde, družba nizozemskega prava, od leta 2014 za verigo supermarketov na Nizozemskem proizvaja izdelek z imenom „Witte Wievenkaas“.

Ker je družba Levola menila, da so s proizvodnjo in prodajo tega izdelka kršene njene avtorske pravice na „okus“ izdelka „Heksenkaas“, je pred nizozemskimi sodišči zahtevala, naj družbi Smilde naložijo, naj preneha, med drugim, proizvajati in prodajati ta proizvod. Družba Levola je trdila, prvič, da je okus izdelka „Heksenkaas“ delo, ki je varovano z avtorsko pravico, in drugič, da je okus izdelka „Witte Wievenkaas“ reprodukcija tega dela.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (pritožbeno sodišče v Arnhem-Leeuwardnu, Nizozemska), na katerega je bila v okviru tega spora vložena pritožba, Sodišče sprašuje, ali je mogoče okus živila zavarovati na podlagi Direktive o avtorski pravici¹.

Sodišče v svoji današnji sodbi poudarja, da je mogoče okus živila na podlagi te direktive zavarovati z avtorsko pravico le, če se lahko tak okus opredeli kot „delo“ v smislu iste direktive. Da bi bilo to mogoče, mora biti zadevni predmet izvirna intelektualna stvaritev. Poleg tega se zahteva „izraz“ te izvirne intelektualne stvaritve.

V skladu s Sporazumom o trgovinskih vidikih intelektualne lastnine, ki je bil sprejet v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO) in h kateremu je Unija pristopila,² in Pogodbo Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (WIPO) o avtorski pravici³, katere pogodbenica je Unija, so namreč predmet varstva na podlagi avtorske pravice lahko izrazi, ne pa ideje, postopki, metode delovanja ali matematični pojmi kot taki.

Zato pojem „delo“ iz Direktive pomeni, da mora obstajati izraz predmeta varstva na podlagi avtorske pravice, zaradi katerega je mogoče ta predmet dovolj natančno in objektivno opredeliti.

V zvezi s tem je Sodišče ugotovilo, **da okusa živila ni mogoče natančno in objektivno opredeliti.** Glede tega je Sodišče pojasnilo, da drugače od na primer književnega, slikovnega, kinematografskega ali glasbenega dela, ki je natančen in objektivni izraz, opredelitev okusa živila

¹ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230).

² Sporazum o trgovinskih vidikih intelektualne lastnine, ki je Priloga 1 C k Sporazumu o ustanovitvi STO, podpisanem v Marakešu 15. aprila 1994 in odobrenem s Sklepom Sveta z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (94/800/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80).

³ Pogodba WIPO, ki je bila 20. decembra 1996 sprejeta v Ženevi in je začela veljati 6. marca 2002. Ta pogodba je bila v imenu Evropske skupnosti potrjena s Sklepom Sveta 2000/278/ES z dne 16. marca 2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 33, str. 208).

v bistvu temelji na občutkih in okuševalni izkušnji, ki so subjektivni in spremenljivi. Ti so namreč odvisni, med drugim, od dejavnikov, povezanih z osebo, ki zadevni izdelek okuša, kot so njena starost, njena priljubljena hrana, njene prehranske navade ter okolje in okoliščine, v katerih se ta izdelek okuša.

Poleg tega natančna in objektivna opredelitev okusa živila, ki bi omogočila razlikovanje okusa tega živila od okusov drugih podobnih živil, s tehničnimi sredstvi, ki so na voljo v trenutnem stanju znanstvenega razvoja, ni mogoča.

V teh okoliščinah je Sodišče ugotovilo, da **okusa živila ni mogoče opredeliti kot „delo“, zaradi česar ga na podlagi Direktive ni mogoče zavarovati z avtorsko pravico.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793